

det rækker endnu videre. Naar denne Lov om Lønninger ved Statsbanedriften skal gennemføres, saa skal der ifølge Lovforslagets § 13 gøres op for hver enkelt Funktionær, hvor meget hans Aarsløn i alt har andraget under den gamle Lønningsordning, og hvor meget den kommer til at udgøre under den ny, og viser det sig saa, at denne er mindre end hin, faar han Forskellen udbetalt under Navn af personligt Tillæg. Idet Ændringsforslag Nr. 33 altsaa bestemmer, at det midlertidige Lønningstillæg ogsaa skal medregnes, naar den hafte Aarsløn skal opgøres, saa ligger deri, at alle Statsbanedriftens Funktionærer ved den ny Lønningslovs Ikrafttræden i det mindste — at sige, hvis bemeldte Ændringsforslag gennemføres — ville faa lige saa meget i Lønning, som de have haft tidligere, ogsaa deres midlertidige Lønningstillæg, som ved den ny Lønningsordnings Indførelse falder bort, ville de faa fuld Dækning for. Dette har stor Betydning for Statsbanernes lavest lønnede Funktionærer, netop fordi det kun er dem, der for Tiden oppebære det midlertidige Lønningstillæg. Det er en Selvfølge, at Gennemførelsen af Ændringsforslag Nr. 33 vil paadrage Statsbanedriften en ikke ringe Udgift aarlig i den første Tid, efter at den ny Lønningslov er traadt i Kraft. Men det er dog en Trøst, at denne Udgift vil blive mindre Aar efter Aar og omsider ganske falde bort.

Ændringsforslagene Nr. 35, 1ste Stykke, og 37, stillede af Udvalget, høre nøje sammen, idet de tage Sigte paa det samme Forhold. Det første af de 2 Ændringsforslag gaar ud paa at give Punkt b under § 14 en Affattelse, der ikke giver Plads for Tvivl om, at det kun er de i Lovforslagets § 2 nævnte 14 første Lønningsklasser, i hvis Lønninger der skal foretages en Afkortning af 5 pCt. til Anvendelse ved Funktionærernes og deres efterlattedes Pensionering, og med Ændringsforslag Nr. 37 tilsigter man i Overensstemmelse med det ovenfor anførte at give 2det Stykke under Punkt c en Affattelse, hvorved det bliver utvivlsomt, at 15de Lønningsklasse, der

svarer til nuværende 11te almindelige Lønningsklasse, og som findes opført under Lovforslagets § 2, ikke skal yde noget Bidrag til Statsbanefunktionærernes Pensionering. Efter den nuværende Ordning er denne Lønningsklasse fritagen for at lide Afkortning i Lønningen til Anvendelse ved Pensioneringen, og i Kommissionens Forslag er der heller intet herom. Under Hønsyn til, at mange af de til denne Klasse hørende Funktionærer ikke engang i Aarslønning naa op til 500 Kr., og at endnu flere ikke komme op over 750 Kr., finder Udvalget det rigtigt for dette Spørgsmaals Vedkommende foreløbig at blive ved det bestaaende.

Hvad Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 35, 2det Stykke, angaar, skal man først bemærke, at den er ny: at der hverken i den bestaaende Lønningslov for Statsbanedriftens Funktionærer eller i noget af de Forslag til en ny Lønningslov for disse Funktionærer, der i de senere Aar have foreligget i Rigsdagen til Behandling, har været optagen en lignende Bestemmelse. Aarsagen til, at den nu fremkommer, ligger for Udvalgsflertallets Vedkommende i den Omstændighed, at dette Flertal nu har besluttet sig til at godkende og anbefale de vigtigste af de Pensionsregler, der findes optagne i det foreliggende Regeringsforslag. Hvad denne Bestemmelse gaar ud paa, er det ikke vanskeligt at faa Øje for. Den gaar ud paa, at naar en Statsbanefunktionær enten bliver afskediget paa Grund af Forhold, der ikke kunne regnes ham til Last, førend han endnu har opnaaet Pensionsret, eller afgaar ved Døden forud for dette Tidspunkt, skal Statsbanedriften være pligtig til at tilbagebetale ham eller i sidste Tilfælde hans efterlattede det Beløb, som han siden sin Ansættelse i pensionsberettiget Stilling har maattet udrede til Anvendelse ved Pensionering af Statsbanedriftens Funktionærer og disses efterlattede. Om Grunden til denne Bestemmelses Fremkomst skal man gøre nogle Bemærkninger. Hidtil har det været et ledende Princip i Statsbanefunktionærernes Pensionsregler har